

SLOŽNA BRAĆA KUĆU GRADE

Srpski fudbalski klub Ujedinjeni Srbi iz Čikaga za sobom beleži bogatu sportsku karijeru, puno trofeja i nagrada i mnoge lepe momente. Sačinjavaju ga ljudi svih profesija i profila, a njihova uzajamna druženja i prijateljstva se nastavljaju i danas nakon 32 godine od osnivanja kluba. Složnim radom gradili su terene i zgrade ne samo za sebe već i za buduće generacije.

O svom priključenju najstarijoj srpskoj humanoj organizaciji Srpskoj Bratskoj Pomoći, razgovaramo sa dugogodišnjim predsednikom Ujedinjenih Srba, gospodinom Vojislavom Vla.

Gospodine Vla, u prethodnom razgovoru sa doktorom Čupićem, stigli smo do trenutka kada se fudbalski klub Ujedinjeni Srbi priključio Srpskoj bratskoj pomoći. Iako ste uvek težili da ostanete samostalni, ipak ste prišli jednoj srpskoj organizaciji. Pristupanje SBP ubrajate u svetle tačke vašeg kluba.

Kao što već znate iz predhodnih razgovora, naš najveći problem, koji nas je pratio od početka, bio je krov nad glavom. Iako smo problem prostorija kluba rešili, zahvaljujući Bogiću i Mandušiću, mi smo i dalje kuburili sa terenom. Menjali smo svoj domaći teren i išli sa goreg na još gori. Igrali smo po rupama, blatu, gde bi nas gurnuli. Sami smo farbali, kosili i raščišćavali igrališta, razvlačili mreže i šta sve ne. Igrali smo tamo gde niko nije hteo da igra, jer nismo imali izbora i morali smo da prihvatimo, upravo zbog toga što svoje mesto nismo imali. Srpska Bratska Pomoć je imala veliko neiskorišćeno imanje, a njihovi članovi su uglavnom bili stariji ljudi. Njima je trebala srpska omladina, a nama rešenje dugogodišnjeg problema, pa smo rešili da im predložimo svoju ideju.

Tako smo još 1987. godine, pokušali sa pregovorima preko brata Ranka Ignjatovića, dok je on bio predsednik SBP, i to u nekoliko navrata, ali i pored velikih obećanja pregovori se nisu završili pozitivno. Ja sam lično bio razočaran i počeo sam da sumnjam u ljude koji su pričali jedno, a iza kulisa radili drugo, to me je mnogo razočaralo. Pa čak i te 1989. godine, kada je dobronamerna grupa ljudi, sa gospodinom Budom Sajićem, došla u prostorije našeg sadašnjeg kluba na Milvokiju, sa predlogom da se priključimo SBP, bio sam vrlo skeptičan.

Kako se to završilo i šta se promenilo?

Gospodin Buda Sajić, uspeo je da sa glavnim ljudima iz uprave SBP, tadašnjim predsednikom Mošom Matićem, sekretarom Stevom Petrovićem i članovima Centralne uprave, Draganom Pajevićem i Acom Reljićem napravi neke pregovore i došli su u naše prostorije sa predlogom da reaktiviramo tadašnju sportsku sekciju Srpske Bratske Pomoći, uz

objašnjenje da sportska sekcija već postoji, ali osim terena za tenis, koje su Mića Nikolić i Steva Gudović napravili, skoro da ničega drugog nije ni bilo, jer sama omladinska sekcija sa svojim programom bila je

definitivno biti odobreno na sledećoj skupštini SBP. Primili smo njihove predloge sa velikim oduševljenjem, i te iste večeri u našem klubu na Milvokiju, sakupili smo oko \$20.000 za izgradnju igrališta.

Nikolić, Bogić Ristić, Marko Ristić, Sava Mandušić, Buda Sajić, Miodrag Stanojević, Gruja Sajić, Žika Pavlović, Đorđe Pavić, i dr. Dušan Živković. Drugim rečima svi članovi Ujedinjenih Srba su svojim reaktiviranjem, podržali, pojačali i aktivirali sportsku sekciju Srpske Bratske Pomoći.

Kakva je bila reakcija starih članova?

Normalno bilo je nekih starijih članova koji su podozrivo i sa nepoverenjem gledali na nas i svaku našu inicijativu i ideju su primali sa rezervom. Mi smo stalno pokušavali da ih uverimo da je uključivanje srpske omladine u SBP pravi put i dobar način jačanja organizacije. Familija bez dece izumire, pa se tako i jedna organizacija bez omladine gasi.

Da li ste dobili i neku finansijsku pomoć i podršku SBP ili ste se i dalje izdržavali isključivo od dobrovoljnih priloga, turnira i zabava jer je za izgradnju dva igrališta i savremene sportske zgrade bila neophodna prilična suma novca?

Svi radovi na imanju SBP realizovani su zahvaljujući dobroti i priložima dobronamernih Srba. Ni jedan dolar SBP nije otišao u projekat omladinskog programa i sve ono što smo sakupili kroz dobrovoljne priloge, zabave i turnire mi smo koristili u svrhu izgradnje ovih projekata. Takođe i ono što bi ostalo uvek smo dali centralnoj upravi Bratske Pomoći.

Nikada neću zaboraviti brata Dragana Pajevića, Stevu Petrovića, Mošu Matića, Arnoša Šrenka, Desa Šrenka i mnoge druge kako su uživali sa nama na tim našim zabavama u veselju omladine koja je ispunjivala salu dupke, do zadnjeg mesta. Bili su zaprepašćeni posetom omladine, pa je tako jednom prilikom brat Karajankovića, prvi predsednik omladinske sekcije SBP, sav ushićen rekao " Mi nikada ovo nismo videli". Na jednoj Novoj godini, kada je zvezda večeri bila Snežana Đurišić sa orkestrom svoga supruga Slobodana Gvozdenovića, mi smo u toj Novogodišnjoj noći imali čist prihod od 17.000 dolara. U 1993. i 1994. godini, od dobrovoljnih priloga sakupili smo sumu od \$55,900 za izgradnju projekata sportske sekcije.

Veliki deo izgradnje pomogli su dobrovoljno svojim radom Srbi zanatlije i biznismeni iz Čikaga. Poznavajući nas Srbe, tu je stvarno bila neophodna dobra organizacija. Kako je sve to funkcionisalo i kojim

Početak radova na izgradnji igrališta - Članovi sportske sekcije

Sa jedne strane, Mića Nikolić nas je sve povukao u aktivnosti SBP, a sa druge, povukla nas je želja da FK Ujedinjeni Srbi, dobije svoje stalno mesto, krov nad glavom, odnosno igralište sa klubskim prostorijama, što mi nikada do tada nismo imali.

Osvećenje igrališta i prvi SVE SRPSKI TURNIR na imanju SBP

vrlo neaktivna. Oskudevajući u omladini i budućim naraštajima, došli su kod nas sa željom da se priključenjem našeg fudbalskog kluba reaktivira sportska sekcija SBP. A budući da smo svi mi već bili članovi SBP, mi smo samo tražili da nam dozvole da radimo za dobro srpske omladine. Te večeri su nas pokojni Moša Matić i Steva Petrović, uveravali da više nema nikakve zakulisne igre i da će to

Entuzijizam je dostigao vrhunac kada je 1990. godine, na skupštini Centralne uprave SBP, sa aklamacijom bez ijednog suprotnog glasa, ta odluka odobrena.

Tako smo se mi reaktivirali u SBP, i oživeli sportsku sekciju koja je tom prilikom dobila blagajnika dr. Branka Marinkovića, sekretara dr. Jovana Čupića, predsednika Vojislava Vla. A članovi odbora sportske sekcije bili su: Mića